

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618202422
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618202422.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne B. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., N. XXX/XXX, adresa na doručovanie: X., Q. XX, zastúpenej JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Stará cesta 6, proti žalovanému H. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X., N. XXX/XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23. mája 2018 č.k. 14C/10/2018 - 16 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobkyne, aby súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by znemožňoval žalobkyni a jej blízkym osobám nerušene užívať izbu na prízemí rodinného domu so súp. č. XXX, stojaceho na parc. č. C-KN č. XXXX/XX o výmere 294 m², ku ktorému je vedený LV č. XXX Okresným úradom X.Š. A. Q., katastrálnym odborom pre kat. úz. X., obec X., okres X. A. Q. (ďalej aj „nehnuteľnosť“), a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a súčasne, aby súd uložil žalobkyni v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu o úpravu užívania spoločnej nehnuteľnosti a o náhradu za užívanie nehnuteľnosti.

2. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že: a/ žalovaný, ktorý ako jediný označenú nehnuteľnosť užíva ako jej podielový spoluvlastník v podiele 1/4 pod B1, bráni žalobkyni, ktorá je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele 2/10 pod B3, 2/40 pod B7 a 2/40 pod B9 (v celkovom podiele 3/10), užívať jednu miestnosť na prízemí rodinného domu, v ktorom je jedna bytová jednotka - kuchyňa, kúpeľňa, dve izby a chodba medzi dvoma izbami, ktorej výmera nepresahuje veľkosť podielu 3/10 v porovnaní s celkovou výmerou rodinného domu a b/ žalobkyňa okrem toho mieni v tejto izbe zriadiť si prístup dverami, založenie dverí si vie žalobkyňa zabezpečiť sama na svoje náklady, avšak k tomu, aby mohla priestor užívať, potrebuje, aby súd nariadil žalovanému zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránil žalobkyni užívať spoločne so svojimi deťmi túto miestnosť, pretože doposiaľ žalovaný jej znemožňoval nielen užívanie tohto priestoru, ale dokonca aj prístup k nehnuteľnosti, z ktorých dôvodov sa dočasne musela odsťahovať na adresu Q. XX, X., kde sa jej doručujú písomnosti, čím jej vznikajú zvýšené náklady. Existenciu potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami žalobkyňa odôvodňovala tvrdením, že navrhovaným neodkladným opatrením je potrebné upraviť, kto zo spoluvlastníkov nehnuteľnosti je oprávnený užívať aký priestor zo spoločného domu, pričom tým, že sa tieto pomery neupravujú, vzniká u žalobkyne obava, že by to mohlo negatívne ovplyvniť bytovú otázku žalobkyne a jej detí, nakoľko už aj na adrese, kde preberá poštu nemá umožnenú dlhšiu možnosť pobytu. Medzi žalobkyňou a žalovaným

prišlo k nehode ohľadom ďalšieho užívania domu a vzhľadom na veľkosti ich podielov je toho času nemožné prísť k dohode.

3. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal tiež z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou spolu s návrhom na neodkladné opatrenie, a to z výpisu z LV č. XXX, kat. úz. X., obec X., okres X. A. Q..

4. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel prvoinstančný súd k záveru, že zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené a podľa § 328 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Usúdil, že žalobkyňa neosvedčila naliehavosť situácie, nebezpečenstvo hroziacej ujmy, vyžadujúce nevyhnutnosť zásahu súdu formou neodkladného opatrenia, lebo vo svojom návrhu neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali ňou tvrdené nebezpečenstvo hroziacej ujmy, ani netvrdila žiadne konkrétne okolnosti z ktorých vyvodzuje svoju obavu, a na svoje tvrdenia nepredložila žiaden dôkaz. Doplnil, že žalobkyňa v návrhu neuviedla žiadny popis konania, ktorým by žalovaný bránil žalobkyni v užívaní nehnuteľnosti, iba tvrdila, že žalovaný jej mal znemožňovať užívanie a prístup k spoločnej nehnuteľnosti, čo má negatívne ovplyvňovať jej bytovú otázku, avšak túto hroziacu ujmu bližšie nešpecifikovala a ničím nepreukázala, a teda neosvedčila, že by bolo jej právo tak ohrozené, že existuje potreba dočasne upraviť pomery strán sporu navrhovaným neodkladným opatrením. Napokon dodal, že dostatočným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je vzhľadom na účel a charakter neodkladného opatrenia bližšie nijako nekonkretizované tvrdenie o bránení užívania nehnuteľnosti zo strany žalovaného, pretože okrem naliehavej potreby absentuje aj splnenie podmienky primeranosti zásahu súdu formou neodkladného opatrenia, pričom zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebráni žalobkyni v prístupe k súdnej ochrane v podobe konania o žalobe vo veci samej, t.j. o úpravu užívania spoločnej nehnuteľnosti a o náhradu za užívanie nehnuteľnosti.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukazom na znenie § 326 ods. 1 a 2 CSP žalobkyňa zdôraznila, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia obsahoval všetky nevyhnutné náležitosti v zmysle tohto ustanovenia a súdu prvej inštancie žalobkyňa vytkla, že zamietnutím jej návrhu výrazne skomplikoval žalobkyni situáciu a zároveň poprel jej vlastnícke právo, keďže v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka je vlastníkom v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody, úžitky a nakladať s ním, pretože svojim návrhom na neodkladné opatrenie nechcela získať viac práv ako jej prináleží zo zákona, len chcela, aby súd svojim zásahom znemožnil tomu, kto jej bráni v tomto práve, aby naďalej pokračoval v protiprávnom konaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej, t.j. do právoplatného skončenia konania o úpravu užívania spoločnej nehnuteľnosti a o náhradu za užívanie nehnuteľnosti. Poukazom na svoje tvrdenie v návrhu na neodkladné opatrenie, že „sa musela nastahovať na inú adresu aj so svojimi deťmi, lebo nemohla obývať nehnuteľnosť, ktorej je podielová spoluvlastníčka a že jej vznikajú zvýšené výdavky, ktoré by nemusela platiť, ak by mohla bývať v dome, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou“, žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že neosvedčila nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zdôraznila, že súd vychádzal v čase rozhodnom pre rozhodnutie o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia príliš formalisticky, ak zamietol jej návrh z dôvodu, že nemal doložený dôkaz o tom, že by bolo znemožňované právo užívať nehnuteľnosť nejakým čestným vyhlásením, fotodokumentáciou, video dokumentáciou, zápisnicou Policajného zboru SR alebo zvukovou nahrávkou. Podľa názoru žalobkyne vlastnícke právo žalobkyne a žalovaného k označenej nehnuteľnosti mal súd prvej inštancie za preukázané z listinného dôkazu predloženého spolu s návrhom na neodkladné opatrenie - LV č. XXX, kat. úz. X., a preto už na základe listu vlastníctva súd vedel, či návrh smeruje voči druhému podielovému spoluvlastníkovi, alebo nie, a keďže jej návrh smeroval iba voči žalovanému, naznačuje to samo o sebe, že iní podieloví spoluvlastníci nebránili žalobkyni v užívaní nehnuteľnosti. Súdu prvej inštancie žalobkyňa vytkla i to, že nenariadil pojednávanie na objasnenie skutočného stavu veci a odstránenie prípadných nezrovnalostí, eventuálne že nevyzval

žalobkyňu, aby v rámci 30-dňovej lehoty zaslala dôkazy o tom, že sa domáhala užívacieho práva. Ďalej v odvolaní žalobkyňa uviedla, že v zmysle poučenia uvedeného v uznesení súdu prvej inštancie v odvolacom konaní využíva možnosť uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladá nové dôkazné návrhy podľa § 63 Civilného mimosúdneho poriadku (ďalej aj „CMP“) a predložila odvolaciemu súdu ako dôkaz Čestné prehlásenie E. P., nar. XX.X.XXXX, majúci potvrdzovať, že žalobkyňa má znemožnený prístup k označenej nehnuteľnosti. Dodala, že uvedené tvrdenie je preukazuje aj zápisnica OR PZ Spišská Nová Ves, ktorou zatiaľ žalobkyňa síce momentálne nedisponuje, hoci túto zápisnicu si vyžiadala od polície dňa 29.5.2018, ale akonáhle túto zápisnicu získa, žalobkyňa ju odovzdá súdu.

7. Žalovaný nevyužil právo vyjadriť sa k návrhu a odvolaniu žalobkyne (navrhovateľka neodkladného opatrenia).

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal so zákonnými podmienkami pre nariadenie neodkladného opatrenia, správne v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany pred rozhodnutím o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia predovšetkým posúdil, či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ako aj či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom, a správne rozhodol, ak návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s úsudkom, že navrhovateľka nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia..

10. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozhodnutia, a preto sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov, a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobkyne uvádza, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti ani námietky, ktoré by spochybnili vecnú správnosť napadnutého uznesenia a odôvodnili iné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uznesenia a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd považuje k týmto za potrebné dodať:

11. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (§ 324 ods. 1 CSP) len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala a niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. d/ CSP).

12. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1 a 2 CSP). Podľa § 328 ods. 2 vety prvej CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 veta prvá CSP).

13. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

14. Z citovaných zákonných ustanovení plynie, že súd môže súd nariadiť neodkladné opatrenie iba v prípade, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. Tieto základné podmienky sú formulované ako potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Relevantné skutkové tvrdenia je žalobkyňa povinná osvedčiť. Keďže súd rozhoduje pomerne v krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu a v návrhu

pripojené listiny. Z týchto dôvodov žalobkyňa vo svojom odvolaní neopodstatnene súdu prvej inštancie vytkla, že nenariadil pojednávanie na objasnenie skutočného stavu veci a odstránenie prípadných nezrovnalostí, eventuálne že nevyzval žalobkyňu, aby v rámci 30-dňovej lehoty zaslala dôkazy o tom, že sa domáhala užívacieho práva. Charakter tohto procesného inštitútu totiž vyžaduje vylúčenie potreby procesnej aktivity sporových strán (predovšetkým žalovaného), ako aj ustanovenia o pojednávaní a procesnom dokazovaní.

15. Z dôvodov prvoinštančného uznesenia jasne vyplýva, že tento zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že zákonné podmienky pre jeho nariadenie neboli splnené. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v tom, že v okolnostiach posudzovaného sporu, tak ako vyplývajú z obsahu žaloby a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobkyne a pripojených listinných dôkazov, žalobkyňa nepreukázala potrebu dočasnej úpravy pomerov sporových strán v ňou navrhovanej podobe, ani hrozbu budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, lebo žiadnym spôsobom neosvedčila úmysel žalovaného pristúpiť k obmedzeniu jej spoluvlastníckeho práva k označenej nehnuteľnosti - rodinného domu v X., zapísaného na LV č. XXX, kat. úz. X. a brániť žalobkyňu v užívaní označenej nehnuteľnosti, ktorej sú žalobkyňa a žalovaný podielovými spoluvlastníkmi, resp. že žalovaný už realizoval určité kroky smerujúce k zabráneniu užívania označenej nehnuteľnosti žalobkyňou a jej deťmi, keď predovšetkým žalobkyňa vo svojom návrhu ničím nekonkretizovala konanie žalovaného, ktorým by žalovaný znemožňoval žalobkyňu a jej blízkym osobám nerušene užívať izbu na prízemí označeného rodinného domu. Za takejto situácie je správny úsudok súdu prvej inštancie o neosvedčení naliehavosti neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi stranami v budúcom spore o úprave užívania spoločnej nehnuteľnosti a o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, ktorý žalobkyňa mieni iniciovať podaním žaloby na súd.

16. Argumenty, že žalobkyňa vo svojom návrhu na neodkladné opatrenie tvrdila, že „sa musela nastahovať na inú adresu aj so svojimi deťmi, lebo nemohla obývať nehnuteľnosť, ktorej je podielová spoluvlastníčka a že jej vznikajú zvýšené výdavky, ktoré by nemusela platiť, ak by mohla bývať v dome, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou“ a že súd prvej inštancie vedel už na základe listu vlastníctva, či návrh smeruje voči druhému podielovému spoluvlastníkovi, alebo nie, a keďže jej návrh smeroval iba voči žalovanému, naznačuje to samo o sebe, že iní podieloví spoluvlastníci nebránili žalobkyňu v užívaní nehnuteľnosti, nie sú bez ďalšieho dôvodom, aby súd uložil žalovanému povinnosť „zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by znemožňoval žalobkyňu a jej blízkym osobám nerušene užívať izbu“ v označenej nehnuteľnosti, pretože i neodkladné opatrenie má svoje zákonné a aj ústavné limity a musí rešpektovať požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, ktorá musí byť poskytnutá v rámci ústavných a zákonných pravidiel tak tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, tak aj tomu, voči komu predbežné opatrenie smeruje. Obsahom neodkladného opatrenia sa totiž nesmie neprimerane zasiahnuť do základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd (Ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), ktorá je súčasťou ústavného poriadku Slovenskej republiky, ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd (uverejneným v zbierke zákonov SR oznámené pod č. 209/1992 a č. 102/1999 Zb.).

17. V okolnostiach posudzovaného sporu súd prvej inštancie správne vyvodil, že tvrdenia žalobkyne, že „navrhovaným neodkladným opatrením je potrebné upraviť, kto zo spoluvlastníkov nehnuteľnosti je oprávnený užívať aký priestor zo spoločného domu, pričom tým, že sa tieto pomery neupravujú, vzniká u žalobkyne obava, že by to mohlo negatívne ovplyvniť bytovú otázku žalobkyne a jej detí, nakoľko už aj na adrese, kde preberá poštu nemá umožnenú dlhšiu možnosť pobytu“, zostali v rovine všeobecného charakteru bez osvedčenia ich existencie. Potreba okamžitej úpravy sa totiž nedá odôvodniť len abstraktnou možnosťou, ale táto musí byť aj reálne preukázaná, resp., aspoň osvedčená.

18. Nakoľko pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), za situácie, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bezpochyby žalobkyňa podala na súd dňa 19.4.2018, odvolací súd pri svojom rozhodovaní nemohol prihliadať na v odvolacom konaní žalobkyňou pripojený listinný dôkaz - Čestné prehlásenie B. P., rod. P., nar. XX.X.XXXX zo dňa 29.5.2018, ani na tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že jej nebola vydaná zápisnica OR PZ Spišská Nová Ves, ktorú si vyžiadala od polície dňa 29.5.2018. Na uvedenom pritom nemôže nič zmeniť ani poukaz odvolateľky, že listinné dôkazy predložila v odvolacom konaní vzhľadom na poučenie súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, v zmysle ktorého využila možnosť uviesť nové skutkové tvrdenia a predložiť nové dôkazné návrhy podľa § 63 CMP.

19. Pokiaľ ide o poučenie o opravnom prostriedku v napadnutom uznesení, odvolací súd na tomto mieste pripomína súdnu prax, ktorá je dlhodobo ustálená v závere, že k právnym účinkom rozhodnutia nemožno radiť obsah rozhodnutia, ku ktorému patrí aj poučenie o možnosti použiť opravný prostriedok. Takéto poučenie nemá žiaden účinok, je iba plnením špeciálnej poučovacej povinnosti súdu, ktorej obsah sa môže meniť (a aj mení) v dôsledku zákonnej úpravy. Nesprávne poučenie o možnosti podať opravný prostriedok nezakladá žiadne účinky, najmä nevytvára procesné právo na podanie odvolania a jeho obsahu. Rozhoduje totiž len znenie zákona, a nie obsah poučenia (m. m. II. ÚS 264/04). Z týchto dôvodov odvolací súd nemohol k označeným novo predloženým dôkazom a tvrdeniam odvolateľky v odvolacom konaní prihliadnuť napriek tomu, že odvolaním napadnuté uznesenie obsahovalo poučenie o tom, že podľa § 63 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Možno dodať, že podľa Civilného mimosporového poriadku súdy prejednávajú a rozhodujú len veci ustanovené v tomto zákone (§ 1 CMP). Niet pochýb, že o taký prípad sa v posudzovanej veci nejedná.

20. S poukazom na uvedené dôvody ako i dôvody uvedené súdom prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

21. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolacie trovy v odvolacom konaní nevznikli a procesne neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).